

[Socialministeren.]

give Befolkningen, naar den ønskede det, Besked om, hvilke Fortolkninger der blev truffet som Følge af en given Lov.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at Grundbetragtningen, ud fra hvilken han taler, deles jo af alle med socialistisk eller kommunistisk farvede Anskuelse, den Grundbetragtning nemlig, at det i det store og hele er de Klasseinteresser, der bestaar i Samfundet, som giver sig Udtryk i Partiernes Politik. Men det ærede Medlem maa ikke drive denne Opfattelse i den Grad paa Spidsen, at der ikke hos nogle enkelte Personer skulde kunne findes andet end Udtryk for Klasseinteresser. Handler det ærede Medlem aldrig anderledes? Giver det ærede Medlem aldrig Udtryk for, hvad han personlig synes er rigtigt og godt? Det gør jeg. Hvis jeg synes, Nøden er blevet saa stor, at det er nødvendigt at gøre noget, fordi de Love, vi har, er utilstrækkelige, saa er det virkelig ikke mine Klasseinteresser, der dikterer mig dette, saa er det virkelig mit Syn paa Forholdene ude omkring, om man saa vil, mit gode Hjerte, der dikterer mig; og saaledes er det vel med alle enkelte Personer, naar de staar overfor det enkelte Tilfælde. Derfor maa det ærede Medlem ikke drive sin materialistisk-marxistiske Opfattelse i den Grad paa Spidsen, at den kun gør Menneskene til rene Organer for mekaniske Kræfter. Saa galt er det dog heller ikke.

Endelig siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg ikke i denne Forbindelse maa stille Tingene saaledes op, at Regeringen ingen Skyld har. Jo, jeg vil stille Tingene saaledes op, naar det drejer sig om Vinterhjælpen. Jeg vil ikke se paa Forholdene saaledes, at Oppositionen skal betragte det som en *Indrømmelse* til en Regering, at den hjælper de allerværst stillede i den haardeste Vintertid. Jeg vil stille det saaledes op, at jeg betragter det som Oppositionens simple Pligt at gøre dette i Kraft af, at de er Medborgere i Forhold til disse Mennesker.

Bindsløv: Den højtærede Socialminister har benyttet Anledningen til i denne Debat at besvare ogsaa et Angreb, som jeg havde rettet paa Socialministeren i Københavns Borgerrepræsentation angaaende Spørgsmaalet om Julehjælpen, den

Gang det var til Behandling dér. Og da det den Gang fra den højtærede Socialministers Partifællers Side blev kritiseret, at jeg angreb en Socialminister, der ikke var til Stede i den paagældende Forsamling — jeg kan for øvrigt ikke se, hvordan han skulde kunne være til Stede dér —, saa finder jeg det rimeligt, da vi nu mødes paa et Forum, hvor vi *kan* mødes, at jeg her giver Udtryk for den samme Tanke, som jeg den Gang fremførte, og som jeg i det store og hele ikke mener afkræftet ved det, som den højtærede Socialminister fra denne Talerstol har fremført.

Jeg beder erindret, at saaledes som Sagen blev forelagt os, først i Københavns Kommunalbestyrelses Inderkreds, hvis jeg maa bruge det Udtryk, og senere hen offentligt i Københavns Kommunalbestyrelse, i Borgerrepræsentationen, var der hverken for mig eller — det tror jeg at turde sige — for nogen anden, der havde haft Berøring med denne Sag, nogen Tvivl om, at det, der var sket fra Socialministerens Side, var et Pres, der var blevet lagt paa Københavns Kommunalbestyrelse. (*Socialministeren:* Det passer ikke). Den højtærede Socialminister benægter, at det var et Pres. Det, jeg siger, er, at der for os i Kommunalbestyrelsen ikke kunde være nogen Tvivl om, at det var et Pres. Hvis Ministeren ikke har ment det saadan, maa jeg have Lov til at sige, at den Form, den højtærede Minister har anvendt, er af en saadan Karakter, at den ikke kunde opfattes paa nogen anden Maade.

Men altsaa, som sagt, dette var den almindelige Opfattelse. Og lige saa ringe en Tak, som man fra Ministerens Partifællers Side vidste sig Ministeren skyldig for den Handling, han ved den paagældende Lejlighed tog sig overfor Københavns Kommunalbestyrelse, lige saa megen Tak tror jeg, jeg har Lov til at sige, at der fra Ministerens egne Partifællers Side vistes mig og rettedes overfor mig for de Bemærkninger, jeg tillod mig i denne Sammenhæng at fremhæve overfor Ministeren. Saaledes er det rette Forhold, og dette ønsker jeg gerne at oplyse. De Ord, jeg ved den Lejlighed talte i Københavns Borgerrepræsentation, var man enig med mig i, ikke alene fra mine egne Partifællers Side i Borgerrepræsentationen, men denne Enighed strakte sig langt ind i Ministerens